به نام خدا

ساختمان داده

آرش شفیعی

کتابهای مرجع

- مقدمه ای بر الگوریتمها از کرمن، لایسرسون، ریوست، و استاین¹
  - $^{-}$ دادهساختارها و الگوریتمها از گودریچ، تاماسیا، و مانت
    - $^{-}$ طراحی الگوریتم از کلاینبرگ و تاردوس $^{-}$
      - $^{-}$ هنر برنامه نویسی از دونالد کنوث $^{-}$

¹ Introduction to Algorithms, by Cormen, Leiserson, Rivest, and Stein

 $^{^{2}}$ Data Structures and Algorithms, by Goodrich, Tamassia, and Mount

 $^{^{3}}$ Algorithm Design, by Jon Kleinberg and Eva Tardos

⁴ The Art of Computer Programming, by Donald Knuth

مقدمه

- کامپیوتر ماشینی است که دنبالهای از محاسبات (به نام برنامه) و مجموعهای از مقادیر حاوی اطلاعات (به نام داده) را دریافت کرده، محاسبات برنامه مورد نظر را بر روی دادههای ورودی اعمال کرده و دادههای خروجی تولید میکند.
- بنابراین در علوم کامپیوتر در مورد محاسبات و دادهها بحث می کنیم. به مبحث محاسبات در دروس نظریه زبانها و ماشینها و طراحی الگوریتمها پرداخته می شود و به مبحث دادهها در درس ساختمان داده (یا داده ساختارها) می پردازیم.

- در علوم کامپیوتر دادهها با مجموعهها مدلسازی میشوند. بنابراین مجموعهها بنیادهای اصلی علوم کامپیوتر هستند.
- برای مثال دنباله ورودیهای عددی یک برنامه، یک مجموعه از اعداد صحیح است یا لیست دانشجویان در ورودی یک برنامه مجموعهای از اسامی دانشجویان است.
- در علوم ریاضی، مجموعهها ثابت و بدون تغییر هستند، در صورتی که در علوم کامپیوتر مجموعهها با استفاده از الگوریتمها تغییر میکنند. مجموعهها میتوانند بزرگ یا کوچک شوند و به مرور زمان تغییر کنند. برای مثال مجموعهای از دادههای دانشجویان را در نظر بگیرید که به مرور زمان با ورود دانشجویان به دانشگاه دادههایی از آن حذف می شود.
  - بنابراین مجموعهها در علوم کامپیوتر پویا ^{1} هستند.

¹ dynamic

- یک ساختمان داده ¹ یا ساختار داده یا داده ساختار روشی برای سازمان دادن و ذخیره سازی دادهها یا همان مجموعههای پویا و راهکارهایی برای دسترسی به روی دادهها و اعمال تغییر بر روی آنها است.

- کلمه دیتا ^{2} (دادهها) در انگلیسی جمع کلمه دیتوم ^{3} (داده) است اما معمولا داده هم با فعل مفرد و هم با فعل جمع استفاده می شود.

ساختمان داده مقدمه مقدمه

¹ data structure

² data

³ datum

- یک الگوریتم ^{1} یک روند محاسباتی ^{2} است که مقادیری را به عنوان ورودی یا دادههای ورودی ^{3} دریافت کرده و مقادیری را به عنوان خروجی یا دادههای خروجی ^{4} تولید میکند.

- بنابراین یک الگوریتم دنبالهای است از گامهای محاسباتی که دادههای ورودی را به دادههای خروجی تبدیل میکند.

¹ algorithm

² computational procedure

³ input data

⁴ output data

- الگوریتمها نیاز دارند عملیات متفاوتی برروی مجموعهها انجام دهند. برای مثال، برخی از الگوریتمها ممکن است نیاز داشته باشند اعضایی به مجموعه اضافه کنند یا اعضایی را از یک مجموعه حذف کنند یا اینکه بخواهند عضویت یک عنصر را در یک مجموعه بررسی کنند.

- عملیاتی که نیاز داریم برروی مجموعهها انجام دهیم را به دو دسته تقسیم میکنیم: عملیات پرس و جو ^{1} که اطلاعاتی را در مورد مجموعه باز میگرداند و عملیات اعمال تغییرات ^{2} که تغییراتی برروی اعضای مجموعه اعمال میکند.

¹ query

² modifying operation

- در اینجا عملیات مهم مورد نیاز بر روی مجموعهها را معرفی میکنیم.
- جستجو S Search S(k): به ازای مجموعه S و مقدار کلید S ، اشارهگر S را به عنصری از S به طوری که S باشد، باز میگرداند و در صورتی که کلید هیچیک از عناصر S برابر با S نباشد مقدار S باز میگرداند.
  - درج Insert(S،x) : عنصری که با اشاره گر x به آن اشاره شده است را به مجموعه S اضافه میکند.
  - حذف Delete(S(x) : عنصری که با اشاره گر x به آن اشاره شده است را از مجموعه S حذف میکند. توجه کنید این تابع اشاره گری به یک عنصر دریافت میکند و نه یک مقدار کلید.

- بیشینه (Maximum(S : اشارهگری به عنصری از S با بزرگترین مقدار کلید باز میگرداند.
- کمینه Minimum(S) : اشارهگری به عنصری از S با کوچکترین مقدار کلید باز میگرداند.
- عنصر بعدی Successor(S،x) : به ازای عنصر x در مجموعه مرتب x ، اشارهگری به کوچکترین عنصری که مقدار آن از x بزرگتر است بازمی گرداند. در صورتی که x بزرگترین عنصر x باشد مقدار NIL باز گردانده می شود.
- عنصر قبلی Predecessor($S_i x$) و نصر x در مجموعه مرتب x ، اشارهگری به بزرگترین عنصری که مقدار آن از x کوچکترین عنصر x باشد مقدار NIL بازگردانده می شود.

- زمان اجرای هر یک از این عملیات را بر اساس اندازه مجموعه S که برابر با n است، میسنجیم. در مورد زمان اجرا بیشتر صحبت خواهیم کرد.
- انواع پیادهسازیهای مجموعههای پویا یا به عبارت دیگر انواع مختلف دادهساختارها، زمان اجرای عملیات را تغییر میدهند. برای مثال ممکن است در یک نوع دادهساختار درج سریعتر و جستجو کندتر باشد و در یک نوع دادهساختار درج کندتر و جستجو سریعتر باشد. بسته به نوع استفاده میتوانیم از داده ساختار مناسب استفاده کنیم.

- یک ساختمان داده ^{1} یا ساختار داده یا داده ساختار روشی است برای سازمان دادن و ذخیره سازی دادهها و راهکارهایی برای دسترسی و اعمال تغییر بر روی دادهها است.
- دادههای ورودی یک الگوریتم توسط یک ساختمان داده معین به الگوریتم داده میشوند و همینطور دادههای خروجی توسط یک ساختمان داده تعیین شده از الگوریتم دریافت میشوند.
- طراحی یک ساختمان داده مناسب، دسترسی و اعمال تغییر بر روی دادهها را برای یک کاربرد خاص تسهیل م کند.

ساختمان داده مقدمه مقدمه

¹ data structure

الگوريتمها

- یک الگوریتم ابزاری است برای حل یک مسئله محاسباتی معین.
- یک مسئله با تعدادی گزاره، رابطهٔ بین دادههای ورودی و خروجی را در حالت کلی مشخص میکند.
- یک نمونه از مسئله، در واقع با جایگذاری اعداد و مقادیر برای دادههای ورودی مسئله کلی به دست میآید.
  - یک الگوریتم روشی گامبهگام را شرح میدهد که با استفاده از آن در حالت کلی برای همهٔ نمونههای یک مسئله، دادههای خروجی با دریافت دادههای ورودی تولید شوند.
- به عنوان مثال، فرض کنید میخواهیم دنبالهای از اعداد را با ترتیب صعودی مرتب کنیم. این مسئله که مسئله مرتب سازی ¹ نام دارد، یک مسئله بنیادین در علوم کامپیوتر به حساب میآید که منشأ به وجود آمدن بسیاری از روشهای طراحی الگوریتم نیز میباشد.

¹ sorting problem

الگوريتمها

- مسئله مرتب سازی را به طور رسمی به صورت زیر تعریف میکنیم.
- ورودی مسئله مرتب سازی عبارت است از دنبالهای از n عدد به صورت $\langle a_1, a_2, ..., a_n \rangle$ و خروجی مسئله عبارت است از دنبالهای به صورت $\langle a_1', a_2', ..., a_n' \rangle$ که از جابجا کردن عناصر دنبالهٔ ورودی به دست آمده است به طوری که $a_1' \leq a_2' \leq ... \leq a_n'$
  - ورودی مسئله باید در یک ساختمان داده ذخیره شود. در مورد روشهای متفاوت ذخیره سازی این دنباله صحبت خواهیم که د.
  - بنابراین به ازای دنباله ورودی (58, 42, 36, 42) دنباله خروجی (36, 42, 42, 58) جواب مسئله است.
  - یک نمونه از یک مسئله ^{1} تشکیل شده است از یک ورودی معین و شرح ویژگی خروجی مسئله. بنابراین دنبالهٔ ورودی $\langle 58, 42, 36, 42 \rangle$ به علاوه شرح مسئله مرتب سازی یک نمونه از مسئلهٔ مرتب سازی نامیده می شود.

¹ instance of a problem

- بنابراین به طور خلاصه، یک مسئله تشکیل شده است از (۱) توصیفی از دادههای ورودیهای مسئله و (۲) گزارههایی برای بیان رابطهٔ دادههای ورودی و خروجی (جواب) مسئله.

- یک نمونهٔ مسئله با تعیین مقادیر دادههای ورودی مسئله به دست می آید.

- یک الگوریتم، روندی گام به گام است برای پیدا کردن مقادیر دادههای خروجی یا جواب یک مسئله است.

- سرعت اجرای مسئله مرتب سازی به اندازه ورودی یعنی تعداد عناصر دنباله نامرتب و روند الگوریتم بستگی دا.د.
  - الگوریتمهای زیادی برای حل یک مسئله وجود دارند که هر کدام میتوانند مزایا و معایبی داشته باشند. به طور مثال یک الگوریتم از میزان حافظهٔ بیشتری استفاده میکند، اما زمان کمتری برای محاسبه نیاز دارد و الگوریتم دیگر با میزان حافظهٔ کمتر در زمان بیشتری محاسبه میشود که به فراخور نیاز میتوان از یکی از الگوریتمها استفاده کرد.
- عوامل دیگری مانند معماری کامپیوتر، نوع پردازنده و میزان حافظه نیز در زمان اجرای یک الگوریتم مؤثرترند اما این عوامل فیزیکی هستند و صرف نظر از عوامل فیزیکی میتوان الگوریتمها را از لحاظ میزان حافظه مورد نیاز و زمان اجرا با یکدیگر مقایسه کرد.

تابع پیچیدگی زمانی

- تابع پیچیدگی زمانی برای یک الگویتم، زمان (و یا تعداد گامهایی) را مشخص میکند که الگوریتم برای پیدا کردن جواب مسئله نیاز دارد، به طوری که این زمان تابع اندازهٔ ورودی مسئله است.

بنابراین اگر ورودی یک مسئله n باشد و تعدادگامهای لازم برای محاسبهٔ جواب مسئله توسط یک الگوریتم f(n) باشد، میگوییم زمان محاسبه p(n) یا زمان اجرا p(n) یا پیچیدگی زمانی p(n) است.

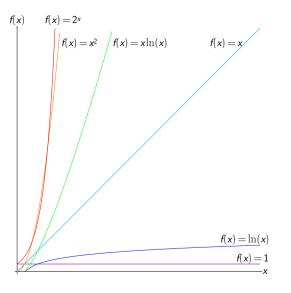
- هر تابع پیچیدگی با یک نرخ معین رشد میکند. میتوانیم نرخ رشد توابع ^{4} مختلف را با یکدیگر مقایسه کنیم.

¹ computation time

² running time

³ time complexity

⁴ growth rate of functions

مقایسه رشد توابع پیچیدگی

- اگر هر گام در یک الگوریتم فقط یک میکروثانیه زمان ببرد، میتوانیم زمان تقریبی محاسبه به ازای توابع رشد متفاوت را به صورت زیر با یکدیگر مقایسه کنیم.

۶۰	40	۲۰	اندازهٔ <i>n</i>
			تابع پیچیدگی f(n)
۰۰۰۰۶ ثانیه	۴ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ثانیه	۲ ۰ ۰ ۰ ۰ ۰ ثانیه	n
۰/۰۰۳۶ ثانیه	۱۶ ۰ /۰ ۰ ثانیه	۴ ۰ ۰ ۰ ۰ ثانیه	n^2
۰/۲۱۶ ثانیه	۰/۰۶۴ ثانیه	۸۰۰/۰ ثانیه	n^3
۱۳ دقیقه	۱/۷ دقیقه	٣/٢ ثانيه	$\mathfrak{n}^5$
۳۶۶ قرن	۱۲/۷ رُوز	۱ ثانیه	2 ⁿ
اهرن $1/ au imes 1$ قرن ا	۳۸۵۵ قرن	۵۸ دقیقه	3 ⁿ

ساختمان داده مقدمه مقدمه

یکی از مسائل مهم در علوم و مهندسی کامپیوتر، مسئله مرتب سازی است. یک آرایه از چندین عنصر را در نظر بگیرید. میخواهیم عناصر این آرایه را از کوچک به بزرگ مرتب کنیم. به عبارت دیگر اگر آرایه نظر بگیرید. $A = [a_1, a_2, ..., a_n]$ را داشته باشیم، میخواهیم عناصر آرایه یعنی a_i ها را جابجا کنیم و آرایه خروجی $a_i' \leq a_{(i+1)}'$ را به دست آوریم به طوری که به ازای هر $a_i' \leq a_{(i+1)}'$ داشته باشیم $a_i' \leq a_{(i+1)}'$

ساختمان داده مقدمه ماختمان داده

مرتب سازی درجی

- یکی از الگوریتمهای ارائه شده برای این مسئله الگوریتم مرتب سازی درجی ^{1} است.

k به طور خلاصه این الگوریتم به صورت زیر عمل می کند. فرض کنید یک آرایه با k عنصر از درایهٔ k تا درایهٔ k مرتب شده باشد. حال برای مرتب سازی آرایه از درایهٔ k تا درایهٔ k+1 باید عنصر k+1 را در بین عناصر k طوری قرار دهیم که از عنصر قبلی خود بزرگ تر و از عنصر بعدی خود کوچک تر باشد. بدین ترتیب آرایه را از درایهٔ k تا k+1 مرتب کرده ایم. این کار را تا جایی ادامه می دهیم که کل آرایه مرتب شود.

¹ insertion sort

به طور خلاصه این الگوریتم را میتوانیم به صورت زیر بنویسیم.

Algorithm Insertion Sort

تحليل الگوريتمها

- آنالیز الگوریتم یا تحلیل الگوریتم ^{1} به معنای محاسبهٔ منابع مورد نیاز برای اجرای یک الگوریتم است. منابع مورد نیاز شامل زمان محاسبات، میزان حافظه، پهنای باند ارتباطی و مصرف انرژی میشود.

- معمولا برای یک مسئله الگوریتمهای متعددی وجود دارند که هر یک میتواند از لحاظ تعدادی از معیارهای ارزبایی بهینه باشد.

¹ algorithm analysis

- تحليل الگوريتمها معمولاً به منظور محاسبهٔ زمان اجرا و ميزان حافظه مورد نياز الگوريتمها به كار مىرود.
- زمان اجرا و میزان حافظهٔ مورد نیاز یک الگوریتم به ازای ورودیهای مختلف متفاوت است و این مقادیر بر اساس اندازهٔ ورودی الگوریتم محاسبه میشوند.
  - زمان اجرا و میزان حافظه مورد نیاز، معیارهایی مهم برای سنجش کارایی الگوریتمها هستند.
    - در این قسمت در مورد روشهای مختلف تحلیل الگوریتم صحبت خواهیم کرد.
- عوامل زیادی در زمان اجرای یک الگوریتم تأثیر میگذارند که از آن جمله میتوان به سرعت پردازنده، کامپایلر استفاده شده برای پیاده سازی الگوریتم، اندازهٔ ورودی الگوریتم و همچنین ساختار الگوریتم اشاره کرد.

- برخی از این عوامل در کنترل برنامه نویس نیستند. برای مثال سرعت پردازنده عاملی است تأثیر گذار در سرعت اجرا که با پیشرفت صنعت سخت افزار بهبود مییابد و در کنترل برنامه نویس نیست. اما ساختار الگوریتم عاملی است که توسط طراح الگوریتم کنترل می شود و نقش مهمی در سرعت اجرا دارد.
- صرف نظر از عوامل فیزیکی، میتوان سرعت اجرای برنامه را تابعی از اندازهٔ ورودی الگوریتم تعریف کرد که تعداد گامهای لازم برای محاسبهٔ خروجی را بر اساس اندازه ورودی الگوریتم بیان میکند.
  - تعداد گامهای یک الگوریتم برای محاسبه یک مسئله به ساختار آن الگوریتم بستگی دارد و تابعی از اندازهٔ ورودی مسئله است.
- البته غیر از اندازهٔ ورودی، ساختار ورودی هم بر سرعت اجرای برنامه تأثیر گذار است. بنابراین سرعت اجرای برنامه را معمولاً در بهترین حالت (یعنی حالتی که ساختار ورودی به گونهای است که الگوریتم کمترین زمان را برای اجرا بر روی یک ورودی با اندازه معین نیاز دارد) و بدترین حالت محاسبه میکنیم. همچنین میتوان زمان اجرای برنامه را در حالت میانگین به دست آورد.

- یک روش برای تحلیل زمان مورد نیاز برای اجرای الگوریتم مرتبسازی، اجرای آن الگوریتم بر روی یک کامپیوتر و اندازه گیری زمان اجرا آن است.
- اما این اندازهگیری به ماشین مورد استفاده و کامپایلر و زبان برنامه نویسی مورد استفاده و اجرای برنامههای دیگر برروی آن ماشین بستگی دارد. نوع پیاده سازی و اندازهٔ ورودی نیز دو عامل دیگر در سرعت اجرای برنامهٔ مرتب سازی است.
- روش دیگر برای محاسبه زمان اجرای الگوریتم مرتبسازی، تحلیل خود الگوریتم است. در این روش محاسبه میکنیم هر دستور در برنامه چندبار اجرا میشوند. سپس فرمولی به دست آوریم که نشان دهندهٔ زمان اجرای برنامه است. این فرمول به اندازهٔ ورودی الگوریتم بستگی پیدا میکند ولی عوامل محیطی مانند سرعت پردازنده در آن نادیده گرفته میشود. از این روش میتوان برای مقایسهٔ الگوریتمها استفاده کرد.

تحليل الگوريتمها

- اندازهٔ ورودی ^{1} در بسیاری از مسائل مانند مسئله مرتبسازی تعداد عناصر تشکیل دهندهٔ ورودی است. در مسئله مرتبسازی اندازه ورودی در واقع تعداد عناصر آرایهٔ ورودی برای مرتبسازی است.
  - در برخی از مسائل اندازهٔ ورودی در واقع تعداد بیت عدد صحیح ورودی است. برای مثال اندازهٔ ورودی مسئله تجزیهٔ یک عدد به عوامل اول، خود عدد ورودی است.
  - در برخی مسائل تعداد ورودیها بیش از یک پارامتر است، بنابراین اندازهٔ ورودی به بیش از یک پارامتر بستگی پیدا میکند. برای مثال در الگوریتم پیدا کردن کوتاهترین مسیر در یک گراف، اندازهٔ ورودی تعداد رئوس و تعداد یالها است.

¹ input size

تحليل الكوريتمها

- زمان اجرای ^{1} یک الگوریتم وابسته به تعداد دستورات اجرا شده و تعداد دسترسیها به حافظه است. در هنگام محاسبات برای تحلیل الگوریتم فرض میکنیم برای اجرای یک دستور در برنامه به یک زمان ثابت نیاز داریم. یک دستور در اجراهای متفاوت ممکن است زمان اجرای متفاوتی داشته باشد ولی فرض میکنیم خط k ام برنامه، در زمان k اجرا شود.
  - کل زمان اجرای یک برنامه، مجموع زمان اجرای همهٔ دستورات آن است. دستوری که m بار در کل برنامه تکرار می شود و در زمان c_k اجرا می شود، در کل به mc_k واحد زمان برای اجرا نیاز دارد.
    - معمولاً زمان اجرای یک الگوریتم با ورودی n را با T(n) نشان میدهیم.

¹ execution time

تحلیل الگوریتم مرتبسازی درجی

- الگوریتم مرتبسازی درجی را یک بار دیگر در نظر میگیریم.

Algorithm Insertion Sort

- برای محاسبه زمان اجرای الگوریتم مرتبسازی درجی، ابتدا تعداد تکرار هر یک از خطهای برنامه را مهارید.
  - در این برنامه خط ۱ تعداد n بار و خطوط γ و γ و γ هر یک γ بار تکرار می شوند.
    - تعداد تکرار خطوط ۴ و ۵ و ۶ به تعداد تکرار حلقه بستگی دارد.
- زمان اجرای یک الگوریتم علاوه بر اندازه ورودی به ساختار ورودی نیز بستگی دارد. در الگوریتم مرتبسازی مسلماً مرتبسازی یک آرایهٔ مرتب نشده سریعتر انجام میشود.

زمان اجرای یک الگوریتم را معمولا در بهترین حالت و بدترین حالت محاسبه میکنیم. در بهترین حالت آرایهٔ ورودی الگوریتم مرتب شده است. بنابراین در بهترین حالت در هر بار اجرای خط γ ، برنامه از حلقه while خارج می شود و بنابراین خط γ تعداد γ بار اجرا می شود و خطوط γ و γ اجرا نمی شوند.

- زمان کل اجرای برنامه را میتوانیم به صورت زیر بنویسیم.

$$T(n) = c_1 n + c_2(n-1) + c_3(n-1) + c_4(n-1) + c_7(n-1)$$

= $(c_1 + c_2 + c_3 + c_4 + c_7)n - (c_2 + c_3 + c_4 + c_7)$

و زمان اجرای این الگوریتم در بهترین حالت را میتوانیم به صورت an+b بنویسیم به ازای اعداد ثابت a و اندازه ورودی n . بنابراین زمان اجرا در این حالت یک تابع خطی ^{1} از n است.

¹ linear function

- حال زمان اجرای الگوریتم مرتب سازی درجی را در بدترین حالت محاسبه میکنیم. در بدترین حالت آرایهٔ ورودی به صورت معکوس مرتب شده است و بنابراین هر یک از عناصر آرایه نیاز به بیشترین تعداد جابجایی دادد.

در حلقهٔ while هر یک از عناصر A[i] باید با همهٔ عناصر A[i] مقایسه شود بنابراین حلقه باید تعداد A[i] بار به ازای A[i] تکرار شود.

- یس به طور کل خط ۴ باید به تعداد زیر تکرار شود.

$$\sum_{i=2}^n i = \Big(\sum_{i=1}^n i\Big) - 1 = \frac{n(n+1)}{2} - 1$$

- هر یک از خطوط ۵ و ۶ الگوریتم به ازای i=2,3,...,n تعداد i=1 بار تکرار می شود.

- بنابراین برای خطوط ۵ و ۶ تعداد تکرار برابر است با :

$$\sum_{i=1}^{n} (i-1) = \sum_{i=1}^{n-1} i = \left(\sum_{i=1}^{n} i\right) - n = \frac{n(n+1)}{2} - n = \frac{n(n-1)}{2}$$

- زمان اجرای برنامه در بدترین حالت را میتوانیم به صورت زیر محاسبه کنیم.

$$T(n) = c_1 n + c_2 (n - 1) + c_3 (n - 1) + c_4 (\frac{n(n + 1)}{2} - 1)$$

$$+ c_5 (\frac{n(n - 1)}{2}) + c_6 (\frac{n(n - 1)}{2}) + c_7 (n - 1)$$

$$= (\frac{c_4 + c_5 + c_6}{2})n^2 + (c_1 + c_2 + c_3 + \frac{c_4 - c_5 - c_6}{2} + c_7)n$$

$$- (c_2 + c_3 + c_4 + c_7)$$

 $an^2 + bn + c$ بنابراین زمان اجرای الگوریتم مرتب سازی درجی در بدترین حالت را میتوانیم به صورت a و a و a اعداد ثابت و a ورودی برنامه است. پس زمان اجرای الگوریتم در بدترین حالت یک تابع مربعی a یا تابع درجه دوم از a است.

¹ quadratic function

در حالت کلی از آنجایی که تعداد تکرارها در حلقه while مشخص نیست، زمان اجرای الگوریتم را میتوانیم به صورت زیر بنویسیم که در آن t_i تعداد متغیر تکرارهای حلقه while است.

$$T(n) = c_1 n + c_2(n-1) + c_3(n-1) + c_4 \sum_{i=2}^{n} t_i$$

$$+ c_5 \sum_{i=2}^{n} (t_i - 1) + c_6 \sum_{i=2}^{n} (t_i - 1) + c_7(n-1)$$

تحلیل الگوریتم مرتبسازی درجی

- معمولاً در تحليل الگوريتمها، بدترين حالت ^{1} زمان اجرا را محاسبه ميكنيم.
- دلیل این امر آن است که زمان اجرا در بدترین حالت در واقع یک کران بالا ^{2} برای زمان اجرا است و الگوریتم نمی تواند به زمانی بیشتر از آن نیاز داشته باشد. پس می توانیم تضمین کنیم که الگوریتم در زمانی که در بدترین حالت محاسبه کرده ایم اجرا می شود. همچنین در بسیاری از مواقع برای بسیاری از الگوریتم ها بدترین حالت بسیار اتفاق می افتد.
- دلیل دیگر برای تحلیل الگوریتم در بدترین حالت این است که زمان اجرا در بدترین حالت و در حالت میانگین ^{3} تقریبا معادل یکدیگرند. برای مثال در الگوریتم مرتبسازی درجی، در حالت میانگین در حلقهٔ while هر یک از A[i] ها باید با نیمی از عناصر A[i:i-1] مقایسه شوند. بنابراین A[i] ها باید با نیمی از مان اجرا یک تابع درجه دوم از اندازهٔ ورودی به دست میآید. بنابراین در حالت میانگین را محاسبه کنیم، زمان اجرا یک تابع درجه دوم از اندازهٔ ورودی به دست میآید. بنابراین زمان اجرا در بدترین حالت و حالت میانگین تقریبا برابرند.

¹ worst case

² upper bound

³ average case

- در تحلیل الگوریتمها معمولاً در مورد مرتبهٔ رشد ^{1} یا نرخ رشد توابع ^{2} صحبت میکنیم و جزئیات را در محاسبات نادیده میگیریم. در واقع محاسبهٔ زمان اجرا را به صورت حدی در نظر میگیریم وقتی که اندازهٔ ورودی بسیار بزرگ باشد. وقتی n به بینهایت میل کند هر تابع درجه دوم با ضریب ثابتی از n^2 برابر است. در این حالت میگوییم زمان اجرا برنامه از مرتبه n^2 است.

- برای نشان دادن مرتبه بزرگی از حرف یونانی Θ (تتا) استفاده میکنیم. میگوییم زمان اجرای مرتبسازی درجی در بهترین حالت برابر است با $\Theta(n^2)$ و زمان اجرای آن در بدترین حالت برابر است با $\Theta(n^2)$ ، بدین معنی که برای n های بسیار بزرگ زمان اجرای الگوریتم در بدترین حالت تقریبا برابر است با n^2 .

- زمان اجرای یک الگوریتم از یک الگوریتم دیگر بهتر است اگر زمان اجرای آن در بدترین حالت مرتبه رشد کمتری ^{3} داشته باشد.

¹ order of growth

² rate of growth

³ lower order of growth

- مرتبه رشد ^{1} زمان اجرای یک الگوریتم، معیار مناسبی برای سنجش کارایی ^{2} یک الگوریتم است که به ما کمک میکند یک الگوریتم را با الگوریتمهای جایگزین آن مقایسه کنیم.
- گرچه محاسبه دقیق زمان اجرا در بسیاری مواقع ممکن است، اما این دقت در بسیاری مواقع ارزش افزودهای ندارد چرا که به ازای ورودیهای بزرگ مرتبه رشد زمان اجرا تعیین کننده مقدار تقریبی زمان اجرا است.
  - تحلیل مجانبی ³ در آنالیز ریاضی روشی است برای توصیف رفتار حدی توابع. در تحلیل الگوریتمها نیز میخواهیم تابع زمان اجرا را با استفاده از تحلیل مجانبی بررسی کنیم تا زمان اجرا را وقتی ورودی الگوریتم بدون محدودیت بزرگ میشود بسنجیم.

ساختمان داده مقدمه ۵۴/۳۸

¹ order of growth

² efficiency

³ asymptotic analysis

- نماد ^{1} در تحلیل مجانبی توابع، کران بالای مجانبی ^{2} یک تابع را مشخص میکند.
- تابع f(x) برابر است با O(g(x)) اگر تابع f(x) از تابع g(x) سریعتر رشد نکند. به عبارت دیگر تابع f(x) به ازای g(x) های بسیار بزرگ از ضریب ثابتی از g(x) کوچکتر است.
- n^2 برای مثال n^2 به ازای مقادیر $n \geq 10$ همیشه کوچکتر یا مساوی n^2 است. پس میگوییم تابع n^2 دارای کران بالای مجانبی n^2 است.
- به عنوان مثالی دیگر، تابع $n^3+3n^2+n+3n^2+n$ دارای کران بالای n^3 است، زیرا به ازای مقادیر بزرگ، از ضریب ثابتی از n^3 کوچکتر است. مینویسیم این تابع $O(n^3)$ است.
- همچنین میتوانیم بگوییم این تابع $O(n^4)$ و $O(n^5)$ و به طور کلی $O(n^c)$ به ازای $c\geqslant 0$ است، چرا که سرعت رشد آن از این تابع بیشتر نیست.

ساختمان داده مقدمه مقدمه

¹ O-notation

² asymptotic upper bound

به ازای تابع دلخواه g(n) ، مجموعهٔ O(g(n)) شامل همهٔ توابعی است که کران بالای آنها g(n) است و به صورت زیر تعریف می شود.

$$O(g(n)) = \{f(n) : \exists c, n_0 > 0, \forall n \geqslant n_0, 0 \leqslant f(n) \leqslant cg(n)\}\$$

- به عبارت دیگر تابع f(n) به مجموعه توابع O(g(n)) تعلق دارد اگر عدد مثبت g(n) وجود داشته باشد به طوریکه به ازای اعداد g(n) بزرگتر از g(n) داشته باشیم g(n)
  - طبق این تعریف توابع f(n) باید توابع غیر منفی باشند.

- اما $f(n) \in O(g(n))$ در واقع یک مجموعه را تعریف میکند میتوانیم بنویسیم O(g(n)) ، اما گاهی برای سادگی مینویسیم O(g(n)) = O(g(n)) و میخوانیم O(g(n)) از O(g(n)) است، یا O(g(n)) کران بالای تابع O(g(n)) است.
- برای مثال $n_0=0$ و $n_0=0$. باید نشان دهیم $n_0=0$ و جود دارند که در شرایط تعریف . $n_0=1$ باید نشان دهیم $n_0=1$ به ازای $n_0=1$ به این نامعادله درست باشد داریم $n_0=1$. $n_0=1$ باید نامعادله درست باشد داریم $n_0=1$.

ساختمان داده مقدمه مقدمه

- نماد Ω یا نماد اومگا کران پایین مجانبی ^{2} یک تابع را در تحلیل مجانبی مشخص میکند.

f(x) تابع g(x) برابر است با $\Omega(g(x))$ اگر تابع g(x) از تابع g(x) سریعتر رشد کند. به عبارت دیگر تابع g(x) به ازای g(x) های بسیار بزرگ از ضریب ثابتی از g(x) برزگتر است.

ران مثال $\frac{n}{3}$ به ازای مقادیر $n \geq n$ همیشه بزرگتر یا مساوی $\sqrt{n}$ است. پس میگوییم تابع $\frac{n}{3}$ دارای کران یایین مجانبی $\sqrt{n}$ است.

به عنوان مثالی دیگر، میگوییم تابع n^3+3n^2+n+4 دارای کران پایین n^3 است، زیرا به ازای همهٔ مقادیر مثبت از n^3 بزرگتر است. مینویسیم این تابع $\Omega(n^3)$ است.

ست. α همچنین میتوانیم بگوییم این تابع $\Omega(n^2)$ و $\Omega(n)$ و به طورکلی $\Omega(n^c)$ به ازای 0 < 1 است.

 $[\]Omega$ -notation

² asymptotic lower bound

به ازای یک تابع دلخواه g(n) ، مجموعهٔ $\Omega(g(n))$ شامل همهٔ توابعی است که کران پایین آنها g(n) است و به صورت زیر تعریف میشود.

$$\Omega(g(n)) = \{f(n) : \exists c, n_0 > 0, \forall n \geqslant n_0, 0 \leqslant cg(n) \leqslant f(n)\}\$$

به ازای $4n^2+100n+500\geqslant cn^2$ به عبارت دیگر $n^2+4n^2+100n+500=\Omega(n^2)$ به ازای مثال n_0 همهٔ n_0 های مثبت این نامعادله درست است اگر

- نماد Θ یا نماد تتا، کران اکید مجانبی ^{2} یک تابع در تحلیل مجانبی را مشخص میکند.
- تابع f(x) برابر است با $\Theta(g(x))$ اگر تابع f(x) از تابع g(x) نه سریعتر رشد کند و نه کندتر. به عبارت دیگر تابع f(x) به ازای g(x) های بسیار بزرگ از ضریب ثابتی از g(x) بزرگتر است و از ضریب ثابتی از g(x) که حکته است.
- اگر نشان دهیم یک تابع دارای کران بالای g(n) و دارای کران پایین g(n) است و یا عبارت دیگر $\Theta(g(n))$ است، آنگاه آن تابع دقیقا از مرتبه g(n) است و یا به عبارت دیگر O(g(n)) است.
- برای مثال میگوییم تابع n^3+3n^2+n+4 از مرتبه n^3 است و مینویسیم این تابع $\Theta(n^3)$ است.

ساختمان داده مقدمه ۵۴/۴۴

 $^{^{1}}$ Θ -notation

² asymtotically tight bound

- به ازای تابع دلخواه g(n) ، مجموعه $\Theta(g(n))$ شامل همهٔ توابعی است که کران اکید آنها g(n) است، یعنی همه توابعی که g(n) هم کران بالای آنها است و هم کران پایین آنها.

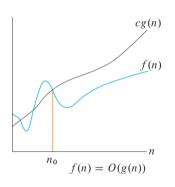
به عبارت دیگر

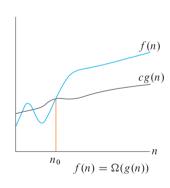
$$\Theta(g(n)) = \{f(n): \exists c_1, c_2, n_0 > 0, \forall n \geqslant n_0, 0 \leqslant c_1 g(n) \leqslant f(n) \leqslant c_2 g(n)\}$$

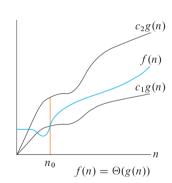
میتوانیم ثابت کنیم که به ازای دو تابع f(n) و g(n) و اریم $f(n) \in \Theta(g(n))$ اگر و تنها اگر - میتوانیم ثابت کنیم که به ازای دو تابع $f(n) \in \Omega(g(n))$ و $f(n) \in O(g(n))$

- نمادهای Ω ، Ω و Θ بر روی توابع گسسته عمل میکند، یعنی توابعی که دامنهٔ آنها بر روی اعداد حسابی $\mathbb{R}$ و برد آنها بر روی اعداد حقیقی $\mathbb{R}$ تعریف شده است. از این نمادها برای تحلیل مجانبی زمان اجرای الگوریتمها یعنی T(n) استفاده میکنیم.

- در شکل زیر مفاهیم نمادهای مجانبی نشان داده شدهاند.

تحليل مجانبي الگوريتم مرتبسازي درجي

- حال الگوریتم مرتبسازی درجی را یک بار دیگر در نظر میگیریم.

Algorithm Insertion Sort

تحليل مجانبي الگوريتم مرتبسازي درجي

- مىخواهيم اثبات كنيم زمان اجراى اين الگوريتم در بدترين حالت $\Theta(n^2)$ است. بايد اثبات كنيم زمان اجراى الگوريتم در بدترين حالت $O(n^2)$ و $O(n^2)$ است.
  - این الگوریتم در یک حلقه for به تعداد n-1 بار تکرار می شود. به ازای هر بار تکرار در این حلقه یک حلقه درونی while وجود دارد که در بدترین حالت i-1 بار تکرار می شود و i حداکثر n است بنابراین تعداد کل تکرارها در حلقه درونی حداکثر n-1 (n-1) است، که کران بالای آن n^2 است. بنابراین n^2 است. بنابراین زمان اجرای این n^2 و طبق تعریف کران بالای مجانبی n^2 است. بنابراین زمان اجرای این الگوریتم n^2 است.

ساختمان داده مقدمه ۹۹ / ۴۹

تحليل مجانبي الگوريتم مرتبسازي درجي

- است. برای این کار باید $\Omega(n^2)$ حال میخواهیم نشان دهیم زمان اجرای این الگوریتم در بدترین حالت $\Omega(n^2)$ است. نشان دهیم حداقل یک ورودی وجود دارد که زمان اجرای آن از ضریب ثابتی از n^2 بزرگتر است.
- فرض کنید یکی از ورودیهای الگوریتم، آرایهای است که طول آن مضرب 3 است و در این ورودی بزرگترین عناصر آرایه در یک سوم ابتدای آرایه قرار دارند. برای این که این آرایه مرتب شود همهٔ این عناصر باید به یک سوم انتهای آرایه انتقال پیدا کنند. برای این انتقال هر عنصر باید حداقل n/3 بار به سمت راست حرکت کند تا از ثلث میانی آرایه عبور کند. این انتقال باید برای حداقل یک سوم عناصر اتفاق بیافتد، پس زمان اجرا در این حالت حداقل (n/3)(n/3) است، بنابراین $T(n) > \frac{1}{9}n^2$ و طبق تعریف کران پایین مجانبی $T(n) = \Omega(n^2)$
  - ان آنجایی که مرتبه رشد مرتبسازی درجی در بدترین حالت حداکثر و حداقل از مرتبه n^2 است یعنی مرتبه رشد آن $O(n^2)$ و $O(n^2)$ است، بنابراین میتوانیم نتیجه بگیریم مرتبه رشد آن در بدترین حالت از مرتبه $\Omega(n^2)$ است. $\Omega(n^2)$ است.

ساختمان داده مقدمه مقدمه

- كران بالا و پايين مجانبي الگوريتم زير را تحليل كنيد.

Algorithm Counter Example

```
function COUNTER(n)
1: c = 0
2: i = n
3: while i > 1 do
4:    for j = 1 to i do
5:         c = c + 1
6:    i = i / 2
```

مثال: تحليل مجانبي

- حلقه بیرونی حداکثر $\lg n$ بار تکرار می شود و حلقه درونی حداکثر n بار. بنابراین خط α با بیشترین تعداد تکرار در بین همهٔ خطوط برنامه، حداکثر $n \lg n$ بار تکرار می شود. پس کران بالای مجانبی $(n \lg n)$ است.

Algorithm Counter Example

function COUNTER(n)

```
1: c = 0
2: i = n
```

3: while i > 1 do

4: for j = 1 to i do

5: c = c + 1

6: i = i / 2

مثال: تحليل مجانبي

- حلقه بیرونی به ازای هر ورودی حداقل $\lg n$ بار تکرار میشود و حلقه درونی حداقل 1 بار در هر تکرار. بنابراین خط Ω با بیشترین تعداد تکرار در بین همهٔ خطوط برنامه، حداقل $\Sigma_{i=0}^{\lg n} \frac{n}{2^i} = 2n-1$ بار تکرار میشود. پس کران پایین مجانبی $\Omega(n)$ است.

Algorithm Counter Example

function COUNTER(n)

1: c = 0

2: i = n

3: while i > 1 do

4: for j = 1 to i do

5: c = c + 1

6: i = i / 2

با یک تحلیل دقیق به این نتیجه میرسیم که کران بالای محاسبه شده هیچگاه اتفاق نمیافتد و در اینجا تحلیل کران بالای مجانبی مقداری بیش از اندازهٔ واقعی تخمین زده است و در واقع پیچیدگی زمانی این الگوریتم $\Theta(n)$ است گرچه $O(n \lg n)$ نیز هست.

Algorithm Counter Example

```
function COUNTER(n)
```

1: c = 0

2: i = n

3: while i > 1 do

4: for j = 1 to i do

5: c = c + 1

6: i = i / 2